ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನಮಿಶ್ರ ವಿರಚಿತ

ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವ

(ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಾನುವಾದ)

ರಚನೆ: ಅಗ್ನಿ ಶಿಂಗರಯ್ಯಂಗಾರ್

ಬೆ. ೧ ೫೦

ಈ ಲೇಖಕರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಇತರ ಕೃತಿಗಳು :

ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೃತಿಗಳು (ಮುದ್ರಿತ)

ಯದುಶೈಲ ಚಂಪೂಃ
ದಾಶರಥಿಚರಿತಂ
ಕಾವ್ಯಕಲಾಪಃ
ವೆಂಕಟೇಶಸದಾನಲಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಂ

ಅಮುದ್ರಿತ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸರಾಂಗ ಸ್ತುತಿಃ
ಶೌರಿಶೌರ್ಯಂ (ನಾಟಕ)

ಕನ್ನಡ ಕೃತಿಗಳು (ಮುದ್ರಿತ)

ನೀತಿಸಾರಾವಳಿ
ಸುಭಾಷಿತಗಳು
ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣಶತಕ
ಸಾರ್ವಜ್ಞ ಪದಗಳು
ಆಚಾರ್ಯ ಅಮೃತ
ಬಾಳಿನ ಭಾಗ್ಯ

ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕಮಿಶ್ರ ವಿರಚಿತ

ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವ

(ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಾನುವಾದ)

ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತ್ : ಜಗ್ಗು ಶಿಂಗರಯ್ಯಂಗಾರ್

ಕೋಣೇಶ್ವರ ಬಜಾವಣೆ
ತುಮಕೂರು

ATMANUSASTAVAM Originally composed in sanskrit by Shreevatsachinhamishra Translated into kannada by Jaggu Shingaraiyengar, Someswara extension, Tumkur.

Crown 8 1000 copies 36 Pages 1975

ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾದಿಟ್ಟಿರಲಾಗಿದೆ

ಬೆಲೆ 1-00

ಮುದ್ರಕರು :

ಆಳ್ವಾರ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ಕುರುವ ಕೊಳದ ಬಡಾವಣೆ

ಬೆಂಗಳೂರು-560003

ವಿಜ್ಞಾಪನೆ

ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನರು ಅಥವಾ ಕೂರೇಶರು (ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರ್) ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಸಹಕಾರಿಗಳು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸೂಕ್ತಿಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಇವರು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಚರಣವನ್ನಪ್ಪಿ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹಾಭಾಷ್ಯವೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ ತಮ್ಮ ಗುರುವರ್ಯರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ಹೇಗೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕವಿತಾ ರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದ್ವಿತೀಯರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ರಚಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಸ್ತವಗಳೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ಶ್ರೀಸ್ತವ, ಸುಂದರಬಾಹುಸ್ತವ, ವೈಕುಂಠಸ್ತವ, ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವ, ವರದರಾಜಸ್ತವ ಎಂಬ ಇವುಗಳೇ ಆ ಪಂಚಸ್ತವಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವವು ಬಹಳ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾದ ಗಂಭೀರಾರ್ಥಕಸ್ತೋತ್ರವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ವಿಭವಾವತಾರಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ನರಸಿಂಹ, ವಾಮನ, ಶ್ರೀರಾಮ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಭವಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ನಡೆಸಿದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಅತಿಮಾನುಷವಾಗಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಈ ಚರಿತ್ರೆಗಳವರೆಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಸರ್ವಶಕ್ತತ್ವವೇ ಮೊದಲಾದ ಅತಿಶಯವಾದ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಈ ಸ್ತೋತ್ರದ ಸೊಬಗನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಇದರ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ರಸಿಕರಾದ ಸಹೃದಯರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದೆನು. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಮೂಲಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಭಾವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಕೂರೇಶರ ಈ ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಅರವತ್ತು ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ. ಅವರ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳು ಒಂದೇ ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ

ಜೋಡಿ ಸೇರಿ ಶ್ಲೋಕಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಎರಡು ಮೂರು ಏಕಾರ್ಥ ಬೋಧಕ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾವವನ್ನು ಪೋಣಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದ ಸ್ತೋತ್ರವು ಐವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಮೂಲಗ್ರಂಥದ ಸಂಸ್ಕೃತಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದೊಂದನ್ನಾಗಿ ಬರೆದು ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಅದೇ ಭಾವಾರ್ಥದ ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದವರೂ ಮತ್ತು ಯುವ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಲು ಬದ್ಧಕಂಕಣರಾದ ಸಹೃದಯ ಮಹಾಶಯರು ನನ್ನ ಈ ಪದ್ಯಾನುವಾದವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚ ವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಗುಣಭೂಯಿಷ್ಠ ವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಚಾರವಾಗುವಂತೆ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ನನ್ನ ಶ್ರಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

ಸಜ್ಜನವಿಧೇಯ

ಜಗನ್ನ ತಿಂಗರಯ್ಯಂಗಾರ್

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನಮಿಶ್ರೇಭ್ಯೋ ನಮಉಕ್ತಿಮಧೀಮಹೇ
ಯದುಕ್ತಯಸ್ತ್ರಯೀಕಂಠೇ ಯಾಂತಿ ಮಂಗಳಸೂತ್ರತಾಂ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ
ಶ್ರೀಮತೇ ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನಮಿಶ್ರಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನಮಿಶ್ರರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವದ ಕನ್ನಡಭಾವಾನುವಾದರೂಪವಾದ ಪದ್ಯಗಳು.

ಅತಿಮಾನುಷಕೇಲಿಕೃತ್ತ್ರಿದೇವೈಃ
ರವಿನ್ಯಸ್ತಾನುರೂಪಕ್ರಮಸ್ಯ ತಾತ್ಯೈಃ ।
ಅತಿಲಂಘಿತಸರ್ವಲೋಕಸಾಮ್ಯಂ
ವರದೋ ವೃಷ್ಣಿವಂಶ್ಯಭವಾವತಾರಂ ॥ ೧ ॥

ನಡವಳಿಕೆ ಗುಣವೇಷಚೇಷ್ಟೆಗೆ
ಕಡುಬಡದೆ ನರನುಕರ ರೀತಿಯು
ತಡೆದು ಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಟಿಯು ಮೀರಿ ಮೆರೆಯುತಿಹ ।
ಕಡಲವರಿಯುವನ ಪರಮಪುರುಷನ
ಸ್ತ್ರೋದಬಿಯೊಳು ವಿಭವಾವತಾರವ
ತಡವದವನ ಬಹುವಿಧವವತಾರವನು ಸ್ತುತಿಸುವೆನು ॥

ಶ್ರೀಯಃ ಶ್ರಿಯಂಕು ಶ್ರೀಶ್ವಾಪ್ರ್ಯೇಪಾರತಿಂದ
ನಿತ್ಯಂಜನನಿಸಮತರಂಡರಸೇಷಧೀನಾಮ್ ।
ಸ್ವಾಪ್ಯಪ್ರಶೇಷಧುಕ ಅತ್ಯ ಇತಿ ನಿತ್ಯಃ
ನಮಾಂಗಲ್ಯರಂಗನ್ಯಮಯಿಷ್ಟ ಸರಸ್ವ ಧಾಮ್ನಃ ॥ ॥ ೭ ॥

ರಂಗನಾಥನ ಚರಣಕಮಲಗ
ಶಂಗಾಯಿಸಿದ ಅಶಂಗಳಿಕ್ಕಾಡಿದರು
ಅಂಗನೆಗೆ ಮಂಗಳೆಗೆ ಮುಕ್ತಮುನಿವರಸುರಸ್ತೋಮಕೆ ।
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮುಕ್ತಿಯ ಭಾಗ್ಯದ
ಭಂಗಾರದ ಕೋಣಿಗುಸ್ತ್ರ ಬಳಗಾತ
ಮಂಗಳದ ಸಿರುಪನಿಧಿ ಸಂತಸ್ತು ಸನ್ನಿಧಿ ಕೊಡಲಾಗಿ ॥

ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರಾಜಸುತಸಿಂಧುಸುಕ್ರೀಡಾರಾಜ
ಶ್ರೀತ್ರಯ್ಯಾಂಸುಲಗಾಣಿಸಿಂಚ್ಯರಸುರಂಬುಜನಾಭ್ಯ ।
ಅಸ್ತ್ಯಪ್ರಗಾರಲೀಲಾಸ್ಯ ರಂಗಲೀಲಾಗೃಹೋ
ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಚರಣಾಂಬುಜಹಂಸಾಸ್ತು ಯತಿನಾಃ ॥ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಮದಾಂತರಂಗದಿಂದುನಿಸೇವಿತಸ್ಯ
ರಾಮನಿಯು ಸಾಗರದ್ಯಸ್ಯ ನಿಧಿ
ಸೂರ್ಯಬಿಂಬದಂತಹ ನಿತ್ಯ ಸುಮುಖಸಂದರ್ಶನ ।
ಸ್ವಾತ್ಮಸಿರಿ ಪ್ರಸನ್ನದಸಾಗರ
ಬೇಡಸೊಸ್ತು ಕೊಂಡಿಸಿ ಬೇಳಗುವ
ಶ್ರೀಪತಿಯು ರಂಗನಾಥ ನಿತ್ಯ ಚರಣಸೇವನಾ ॥

ನವ್ಯದ್ಯುಮಾಂಕುರಸುಧಾಕಲಿತಾಂತವಕ್ತ್ರ
ಪಂಕೇರುಹಾಂಕಕುಲಕರ್ಮಪರೀತನುಂತೇ ।
ಆಪಾದಸಂಕಟವಿದ್ಧಂಬುದಧಿನಿಸ್ತಾರಾಶೀಃ
ಶ್ರೀರಂಗಪಕ್ಷ್ಮರಜಯೋಪಮುರಗವರಾಜ್ಯಯಾನಃ ॥ ॥ ೯ ॥

ಕಮಲನವ್ಯಪ್ರಚಸುಧಾಘಾಟಿ
ವಿಮಲಸಂಮಿಲದಭ್ರಾಂಗರೋಚಿಗ
ಅಮಿತಕಾಂತಿಯಿಂ ಬೆಳಗುತಿರುವಾ ಪಾದಪದ್ಮದಲಿ ।
ಅಮರಸುತಪದ ಮೊದಲುಗೊಂಡಾ
ಸುಮಣಿರಾಜಿತ ಮುಕುಟದಗ್ರದ
ವಿಮಲರಂಗನ ಪಾದಪದುಮಗಳಾಶ್ರಯಗಳಿವುಗೆ ॥

ಜ್ಞಾನಂ ಬಲಂ ವಿಮಲಮೈಶ್ವರವೀರ್ಯಶಕ್ತೀ
ತೇಜಾಂಸಿ ಚ ತ್ರಿಯುಗಭೂಷಣಯುಸಾಗಣಾಃ ।
ಪೂರ್ಣಾನಿ ಷಟ್ಸು ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಭವಂತ್ಯಮುಷ್ಮಾತ್
ಭಕ್ತಂ ಜನಂ ತ್ವಮವಸೀದ್ಯಭಿಷಾಸಂಗಾತ್ ॥ ॥ ೧೦ ॥

ಸುಗುಣಗಳ ನಿಧಿ ನೀನು ಸುಗುಣಗೆ
ಳೆಗಣಿತಗಳಿರುತಿರಲು ಶ್ರುತಿಗಳು
ಪೊಗಳುತ್ತಿರ್ಪ ಷಡ್ಗುಣನು ತ್ರಿಯುಗನು ನೀನು ಯೆಂದೆನುತ ।
ಮಿಗೆ ಬೆಳಗುತಿಹ ಜ್ಞಾನಬಲ ಮೊದಲ್
ಸೊಗಸುತಿರುವ್ವೃಷ್ಣಯೋಗ ನಿಃಸೀಮಾವು
ಬಗೆಗೆ ನಿಲುಕದ ಶಕ್ತಿತೇಜಗಳಿಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಿಕಾಂತ್ ॥

ಶಬ್ದಾದಿ ಭೋಗ್ಯ ಇತಿ ಗೋಚರ ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ
ತತ್ತ್ವನಿರೂಪಣಪಸ್ತ್ವಮತೀಂದ್ರಿಯೋಽಸಿ ।
ತೇನೈವ ಕೇನ ಬತ ವರ್ಣನಮಸ್ತಿ ಕಿಂಚಿತ್
ಮಾಹಿನೋ ಧಿಯಶ್ಚ ತತ ಏವ ನಗೋಚರೋಽಸಿ ॥ ॥ ೬ ॥

ಜ್ಞೇಯವಹ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯಂಗಳ
ಅರಿಯುವನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ಗೋಚರಿಸಲ್ಲದಂದವಳೆ ನಿಯಮಿತನಿರುಪ್ಯಗುಣಾತ್ಮ್ಯ ।
ಶೋಧಿಸುವಾಜ್ಞನೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವ
ಭಾವಿಸಿ ಯೋಚಿಸುವದೆಂತು ಸಾಧ್ಯವು
ಸ್ವಾಮಿ ಮನವನು ನೀನತೀಂದ್ರಿಯನೆಂಬ ದ್ಯುತಿನಾಥನ ॥

ಏವಂಸ್ಥಿತೇ ತ್ವದುಪಸಂಸ್ತ್ರಯಣಾಧ್ಯವಾಯೋ
ಮಾನ್ಯೇನ ಕೇನಚಿದಲಕ್ಷ್ಯತ ನೋಪಲಬ್ಧಃ ।
ನೋಚೇದಮರ್ತ್ಯಮನುಜಾದಿಷು ಯೋನಿಷು ತ್ವಂ
ಇಚ್ಛಾವಿಹಾರವಿಧಿನಾ ಸಮವಾತರಿಷ್ಯಃ ॥ ॥ ೭ ॥

ಇಂತಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು
ಹೆಂತು ಸಾಧ್ಯವು ನರರೆಲ್ಲರಿಗೆ
ಕಾಂತನೇ ನಿನ ಸ್ಮರಿಸದಿದ್ದೊಡೆ ವಿಭವರೂಪದಲಿ ।
ಅಂತಿರುವ ನರರಾಮಕೃಷ್ಣರ
ಭ್ರಾಂತರಿಗೆ ವಿಭವಾವತಾರವ
ಚಿಂತಿಸುವ ಸಂತಸದಿ ನಿಷ್ಠ ಲಮನದೊಳೆನಡೆದ ॥

ಶೀಲಾಃ ಕ ಸಿನ ತವ ಹಂತ ಪರೇಸ್ಥಿತೇಽಂಧ್ರೋಃ
ಕ್ಷಾಂತ್ಯೈಃ ಕೃ ಥಗ್ಗ ಜನದೇಃ ಜಗದಂತರಸ್ಥೈಃ ।
ಕ್ಷೋಭಿತಯೋಗಿಭಿಃ ಹಿ ಜನಸ್ಯ ಕೃ ಶೀ ಕೃ ಶತ್ಸ್ಯ
ಮಾತ್ರಾಪರಾಯಣ ನನು ಲೋಕಜನಾನುಕಂಪಿನ್ಯಃ ॥ ॥ ೭ ॥

ದೇವನು ಶ್ರೀನಿಧಿಯೆನು ಗುಣನಿಧಿ
ಪಾವನಜನರಕ ಪರಮಕರುಣೆಯಿ
ನೀನು ಕೃಪೆಯಾಗಿನನ್ನನಿರ್ದ್ದರ ಕ್ಷೇಮಸ್ಥಜನಕಣದಿ ।
ನಿನಗೆವೊಲಿದವ ನರಳತ್ತಭವನನು
ಸ್ವಾರ್ಥ ಭವದಿಂ ಕಳೆವ ಸೂತ್ರಕರವು
ನಾನಾವಿಧಸಂಕಟವಿದೀಯಜನಗಳಿಗೆ ತಾನಿಸುವೆ ॥

ದೇಹಂ ಜಾತಕಾತ್ಸ್ವಮಾಸಕ್ತೋಽತ್ಯಂತದುಃಖಾಂದಂಧಃ
ಕ್ಷತ್ರ್ಯಾನಾಮಂಸಂಸ್ಥಾನೇತಿದಾಕ್ಷ್ಯೇ ಯೋಽಸ್ತ್ರಧನಾ ।
ತಂ ದೇವಕೀ ಲಿಖ ತೇತಸ್ಥ ಸರಂ ಪ್ರಸೀದ
ತ್ರೈಧಾನಿಧಿರ್ಜಾತಮನುಷ್ಯಲಜ್ಜಾಸ್ಯ ।। ॥ ೮ ॥

ಯಾವನಶರಣನು ನೀನೆ ಕರುಣಿಯೆ
ಯಾವನು ತನ ಪದಾಂಬುಜ್ಯಾಸನಿ
ಅನಿಶಕರೂಪಧರನು ಶಿವಗಿಂದ್ರನಿಕರನಂದಿತನ ।
ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ಜನಿನ್ ನಿಂದೈ ನೆ
ನೀನಿಸುತ ನರಗಳನು ಧಿಂಸುತ
ಭಾವಿಸುವ ಅನಿಸಂಬು ಲೀಲೆಯು ಬಹುವಿಧಸ್ವರೂಪ ॥

ಶ್ರೀದಾನಿಷೇಃ ಶಂಕರಸ್ತವ ಹಾತು ಮಾಯಾ
ನಾ ಮೋಹಿನೀ ನ ಕಠಮಸ್ಯ ಚ ಹಂತ ಜಂತೋಃ ।
ಸ್ವೈಮರ್ತ್ಯಗಂಧಪಶುತ್ವಮಸ್ತ್ವ ಶಿಖಂಡಿನೋऽಭೂತ್
ಶಂಭುರ್ಹ್ವಿಜಾ ಹಿ ಶರಣಸ್ಮಲಭೋ ಬಭೂವ ॥ ॥ ೧೦ ॥

ನಿಜಗವಾಂಗನ ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂ
ಬಹುವಿಚಿತ್ರತರಾತ್ಮಬಲದಿಂ
ಸದಜಪರಿಕರನಾಗಿ ನಿನಗದೆ ನಿಜಭವಿಂದೊಳು ।
ಅವನ ಲೋಕದ ಮೋಹಗೊಳಿಸುತ
ಬಿಡುವ ಸ್ವಬಲದಿಂ ನಿನ್ನ ಕೋಪದ
ದೇವದೇವರ ದರ್ಶನವು ಸುಶ್ರುತವು ಮರೆಯದು ನಿನ್ನವನ ॥

ಯಸ್ಯಾತ್ಮತಾಂ ತ್ರಿಪುರಭಂಗವಿಧಾನದಕ್ಷಂ
ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಕ್ರಿಯಾಸ್ತವ ವಿಭೋ ಚ ಯೋಗಭೂತ್ ।
ದಕ್ಷಸ್ತ್ವಾ ಹಿ ಕಿಲ ತೇನ ವಿನಿರ್ಜಿತಸ್ತ್ವಂ
ಯತ್ಸ್ತ್ರೀವಿಧೇಯಮಪಹಾಯ ಹಿ ಕಾಮಚಾರಃ । ॥ ೧೧ ॥

ತ್ರಿಪುರನಾಶನಕ್ಕೆ ನಕಾಲದಿ
ವಿಶ್ವರಥಿಕನಾಗಿ ರುದ್ರನಿ
ಗವರಿಮಿತಬಲವಿತ್ತು ಬಾಣದರೂಪವನುಹೊಂದಿ ।
ರಿಪುವ ಕೊಂದಿರೆ ನೀನೆ ಪರಾಗತಿ
ಶಂಕಿತರಾಗಿರು ದಕ್ಷಯಜ್ಞದಿ
ಜಯಿಸಿ ಹೊಂದುವರೇಕೆ ಪ್ರಿಯರೊಳು ಸ್ವತಿಯು ಶರ್ವನ್ನ ॥

ಕಿಂಸ್ತ್ವತ್ರಿಯಾಪ ಭವಕೇ ದಯಾಕೋsಪಿಕಿಸ್ತ್ವಾ
ಶಿಸ್ತ್ವ ಜಗಾಂತ ಬಿಸ್ತ್ರ ಸೇ ನವಿಕಾ ನಮಿಸ ।
ಐತಿಲೆಯಿಂದಾಂ ಕು ಕೆನ ಪತ್ಯ್ರಮಾನಕಿಕಸ್ತ್ವಾ
ನುಮಸ್ತ್ವಾಬಿಕಿ ಪ್ರಭಾಮಕಿ ಕಿಮಿಗಾನಕಿನಾಂ ॥ ॥ ೧೧ ॥

ಸ್ತ್ರೀಳದಿಯೋಗಾದ ಬಂಧ್ಯೆಂದೆನುವ ಶಿ
ನಳಿಯಿಂದಾಗುವಿಕ ದೊಂಕವರ ನಡೆ
ದಳಿದವುದ್ಧ ವಿ ಸುರಗಿ ಶಿಕ್ಷ್ ಯಮ ಸೊಲ್ಕ್ಮ್ಯ ಬಸವರದ ವಾದಿ ।
ಅಳವಿನಿಯ ಬೆದ ಪಶಂಪ್ಡಿಸನದ
ಕಳಲುದಿನ ಭವಿಸುವ ಶಿಕ್ಷ್ಯ ಯಿ
ಶಿವಗಿಳಿ ವುಷಲ್ಲಿರಾ ಸಂಕದಿ ರೆವಖ ತ್ಸ್ವವಯಾಂದ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ್ಯಕ್ತೆದಮೊಸ್ತ್ಯಗಣಾ ಗಣನಾಕೋಮಂಕೇ
ಇಂದ್ರಾನ್ಯಮುಖತ್ಯನುವಿತೀನ್ಯಸ್ವರಾಕ್ಷ್ಯಯೋಗಾತ್ ।
ಸಕ್ಷ್ಮಾತ್ಕೋಸಂಜಂದಾನಂತ್ವವಿಸ್ತ್ರಯಂತಿ
ತತ್ರಾಪ್ತ್ಯಸ್ವಮಸ್ತ್ರನಾಶಾಯಸ್ತ್ರ ಭವನ್ತ್ಯ ಭಾವ್ಯಃ ॥ ॥ ೧೨ ॥

ದೇವ್ಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ ಶಿ ಸುಸ್ಥ್ಯ ಕೋಪದಿಯಂ
ಅವರಧಿಕರು ನಿನಾದ ಯಮಿಳಿಂಯಿಂ
ಸಿರಿಭ್ರನಳಿ ದಕ್ಷ್ಯ ಕಿಸಿದವಿಕಿಯ ಬರೆಸಲ ಬಸಿ ।
ಬಳಿದುಸುಕದಿ ರಕ್ಷಣೆಂದ ವೆದಿದರುಹೊಡಿ
ಸಿಡದಿಲ್ಲು ಶ್ರೀಗಂಕರಿ ಶಿವದೆ
ನಿಜಕಿತಿಳಿಬಂದೆಗಿನಿವದಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷ್ಯದಯಿಂಗಿ ನಿಶಗಿ ॥

ತ್ವದ್ವಿಕ್ರಮಾ ಜಠರಗಾ ಚ ಕೇನ ಕ್ರಿಯೇತ
ಲಂಘಸ್ತ್ವಮಾದಿಮಯಮೃತೀ ಭುವನಂ ಮಹಾಂತ |
ಮಧ್ಯೇ ಕಥಾ ತು ನ ವಿಚಿತ್ರ ಮಹೇ ಜಗಸ್ತೇ
ತ್ವದ್ವಿಕ್ರಮಸ್ಯ ಕಥಮುತ್ಸವಮಿಹ ನಿಧ್ಯೇತ್ ॥ ॥ ೨೪ ॥

ಸೃಜಿಸಿ ಲೋಕಂಗಳನ್ನು ನೀನೇ
ಭುಜಿಸಿ ಜಠರದೊಳಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರೆ
ನಿಜಮಹಿಮಭುವನಗಳನ್ನು ತೋರುವೆ ನಡೆದು ಬಲಿಸಮೀಪ !
ಭಜಿಸಿ ಬಲಿಯನು ಬೇಡಿ ಮೂರಡಿ
ನಿಜಪದಾಬ್ಜದಿ ಧರೆಯನೊಡನಳೆದು
ತ್ರಿಜಗವರಿದುದೊ ಚೋದ್ಯವಾಶ್ಚರ್ಯದ ಸಫಲಗೊಳಿಸಲಿಕೆ ॥

ತ್ವಚ್ಛ್ರಸ್ಮಿತ ಕೇಂದನಿ ಯಮಾ ಪಿಂ ರಾಘವಸ್ಯ
ಮಾಯಾಮೃಗಸ್ಯ ಪದಗೋಃ ಸುಶ್ರುತಸ್ಯ ಪರಿಗ್ರಾತ್ |
ಸಿಂಹಾವಲೋಕನದಶೇಃ ಕ ಚ ತದ್ವಿಚೇಷ್ಟಾಃ
ಅತ್ರಾದಿಸ್ತ್ರು ಪರಸಿಂ ಕಿ ಕಥಂ ಭಗಾವಃ ॥

ಅಕ್ಷ್ಣಾಂ ದೋಃ ಗಜಕ್ಷಮಗ್ರ್ಯಕರಂ ಚರಾಚರಮ
ಅಂಗಾಂಗದಮಾಪ್ರ ಜತೆ ನೇತ್ರಪಿತ್ರೇ ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಂ |
ತತೇನ್ನಿಸಿ ಪೇತ್ರ ಚ ಯುಕ್ತಾ ಪ ಕಥಾ ಕಥಂ ತ್ವಂ
ದೇಹಸಂಪನ್ನ್ಯಾಮವಸಂ ಪ್ರಕೃತೇಃ ಜಟಾಯ್ವೇ ॥ ॥ ೨೫ ॥

ಧ್ವಜ ಪಡಿಯೊಳಗಿನ ಪಕ್ಷಿಪತಿಯೆಂದ
ಕಾನನದಿ ಪಿಂಡಿಯ ಕ್ಷಣದಪಡೆ
ಹಿಂಸೆನಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಹನಾ ಜಟಾಯುವಿಗೆ |
ನೀನೆ ಮೋಕ್ಷದ ದಾರಿ ತೋರಿದೆ
ತೇಜನರಿಯದ ಮದುಳನಂದದಿ
ಜಾಣತನವು ನೆಲೆಯರಿಯದೆಲೆದುದು ಬಹುವಿಚಿತ್ರವಲಾ ॥

ಸಂಸಾರ ಏಷ ಸದ್ದ ಶೋಕಾಃ ಸಮಾಕಲಿತಾನ್ಯಃ
ನಿತ್ಯೋಮನುನಂದವಚನೈರ್ನಿರವತ್ಯಯಿತ್ವಂ ।
ಶೇಕೃತ್ಯಕರ್ನ್ಮುಕ್ಷಯದಸ್ತ ಕಮಿಸ್ತ್ಯಾನ್ಯಂ
ಸಾರಾನ್ಮಗಂ ತ್ವಯೀ ಸಮಾಕಲಿತಂ ಸಮಾಧಿಂ ॥ ॥ ೧೭ ॥

ಒಂದೊಂದಾದರಿ ಸಪ್ತ ನೆಗು ಗಿರಿ
ಬೆಂದುಗಂಡಿ ರವಿಶಕಲಂಗಳ್
ನಂದು ಪೊಂದಿಸಿ ನಿಜಾಯುಃಪರಿಮಿತದ ದಕ್ಷಿಣಪತಿಯ ಸೇವೆ ।
ಒಂದು ಮರವನ ಕಡೆದಳಾರದೆ
ಕುಂದಿದುದು ಕಡಿದಿರುವ ಕೆಲಸದ
ಗುಂಡುಗನ ಬೆಂಬಿಡುವ ಕಡಿಯುವ ಸಾಧ್ಯ ಕೆಳಿಸಿದರ್ಥ ॥

ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಮಂ ಭವತೀಮನುಕರಿತುಂ ಪ್ರವೃತ್ತೋ
ದೇಹಾಂತರಂ ಭವತಿ ನಿಂಗ ಕಿಮಂಗ್ಯರಾಜಿತಃ ।
ಯುತ್ಸಾಗದೇ ಕಿಂ ಬುಧಾಧಿಪ ಸಾಧ್ಯ ಕೇತುಂ
ಕ್ಷ್ಯತ್ತ್ವಃ ಪ್ರಸಂಗಮನುಯಾತಿ ಸಮಸ್ತಭಾವ್ಯಃ ॥ ॥ ೧೮ ॥

ಘನಸುಖಾಬ್ಧಿ ಬೆಳಗಿಸುವ ಭಾವನೆ
ಮನಮುಳಿದಿರೆಯಿರ್ಪೆಗೆ ಕಿಡದಗುಡ
ಜನಜನರುದರ ಬರೆದಿರುವ ಕಾರ್ಯಂಗಳ ಸೇವೆ ।
ಅನುಗೊಳಿಸಿ ಮಾಡಿದುದರ್ತೆಕೆ
ಘನಕರದ ಕೃಂಗಳು ಸಿಲುಕ
ಸನತ್ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗೆ ಬರುವಾದುದು ನಿಶ್ಚಯಮಿದೆಯಲ ॥

ರಥಃ ಕ್ಷೋಣೀ ಯಂತಾ ಶತಧೃತಿರಗೇಂದ್ರೋ ಧನುರಥೋ
ರಥಾಂಗೇ ಚಂದ್ರಾರ್ಕೌ ರಥಚರಣಪಾಣಿಃ ಶರ ಇತಿ ।
ದಿಧಕ್ಷೋಸ್ತೇ ಕೋಽಯಂ ತ್ರಿಪುರತೃಣಮಾಡಂಬರವಿಧಿಃ
ವಿಧೇಯೈಃ ಕ್ರೀಡಂತ್ಯೋ ನ ಖಲು ಪರತಂತ್ರಾಃ ಪ್ರಭುಧಿಯಃ ॥ ॥ ೧೮ ॥

ಅಸಮಾನಿಕ್ಷ್ಮೆಯನ್ನಾಗಿಸಿದನೆ ತೇರಂ
ಸರಗೊಳಿಸಿದಮಣಿಸಹ ಬಿಲ್ಲಾಸಿದೆ
ಸರದಕ್ಷನ ಸುಮಂದಿರಿಸ್ಸಿ, ಬಂದಿಹ ನಿಕ್ಷಿಪಿತಾದಿಗಳ ।
ನಿತದನುತಿಸಲದನ್ಯ ತೇರಿಂ
ಮುನಿರಿಳಿದ ಕಮ್ಮ ಕಿಸಿ ಸಬೆದಿಯೊ
ಜನನ ಮಿಗೆ ಸೋತೆಯೊಳ ರಕ್ಷಿಸಿದನ್ನುಳದಿಂದ ॥

ಅಬ್ಧಿಂ ನ ತೇಽಪಿ ನ ಚಕ್ರೇ ರಕ್ಷನಂದ್ರಂ
ಸ್ವಸ್ಯಾಸ್ತ್ಯ ಚಿಕ್ಷ್ಯಾ ಯದಾ ಚ ಬಲಾಬಲಂ ತ್ವಂ ।
ಕಿಸ್ತ್ವಂ ರಸಯಸ್ತ್ವದಿ ತನ್ನ ಸದೋಷ್ಯಸಂಗಃ
ತಸ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಿಷಂ ಶತಮುಖಂ ಹಿ ಬಿಭೀಷಣಂ ಚ ॥ ॥ ೧೯ ॥

ಹಾಡಿದಿಲ್ಲವು ಬಂಧಿಯಗು ರಿಪು
ಕೋಟಿಗಳನೊಡಿವಿಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸ
ಕೋಟಿಗಳ ಕೊಂದಿಲ್ಲವಿನ್ನು ಇಬಳೆ ಮೊದಲೊಳಗೇ ।
ಹಿಡಿದಲಿ ಬಂದಾ ವಿಭೀಷಣಗೆ
ನಾಡಿಗಳರಿಯುವುದು ಲಂಕೆಯು
ಸುರಪತಿಸೀತೆನನುಗ್ರಹದು ನಲಿದಿ ತೇನನಿಗೆ ॥

ಕ್ಷ್ಮಾಂ ಪಕ್ಷಿಣಸ್ತ್ವ ಕ್ಷಿಪಸನ್ಮದಧೇಸ್ತ್ವರೇಃ ೩
ಯುದ್ಧಾಂತರೇಽಕ್ಷರಥಯೋರ್ಧ್ರುವಸಾರಥೇಶ್ಚ ।
ಸ್ವೈರಸ್ಥಿತೈಃ ಕರಚರಾಚರಯೋಃ ಶಿವೋಽಭೂತ್
ಲಂಕಾಂ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕುರುಷೇ ಕಿಲ ತಸ್ಯ ಭಸ್ಮ ॥ ॥ ೨೦ ॥

ಇರಲು ಪಕ್ಷಿರಾಜಜಲಧಿಯೊಳಗೆ ನೀಂ
ಪರಮ ನಮಿಸಲು ಕಾಲ್ಗಳೊಳಗನೆನು
ಪರವ ನಿಂತಿರ್ದ ಮೋಕ್ಷಗೋಳಿಸದೆ ಮಾನವರನೆಲ್ಲರನು ।
ನಿರುಪಮವೃತ್ತದಪಿಚ್ಛ ನಲ್ಲಿಕ
ಸರಳನಸಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಪಡಿಸಿದೆ
ಪರಿಸರದೊಳಿರುತಿರುವ ಲಂಕೆಯನಿಕ್ಕೆಸುವಲಿಲ್ಲ ॥

ನಿತ್ಯಸ್ಥಿತಂ ಕೇವಲಂ ಯಸ್ಯ ಭಿತಸ್ಯ ಯೋಽಸೌ
ಬಿಭ್ರತ್ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧಂ ಸ್ಥಿತಿಕಂ ತ್ರಿಲೋಕ್ಯಾಂ ।
ಅತ್ಯಲ್ಪದೋಷವಿಷಯಾಭಿಧಾನಾತ
ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಕೃತ್ಸ್ನಾ ಪರಿಣಾಮಃ ಜಲಧಿರ್ಭವ । ॥ ೨೧ ॥

ಹಾಗದೆ ನೀಂ ಮುಡಿಸುತಿರಲದು
ವೇಗದಿಂ ಧೀನ್ತ್ವ ಕೃತರಾಬಿತ
ನಾಗವಿಧುಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಮುಖ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ರೂಪವಲಿ ।
ನೀಗಿ ತನ್ನ ಗುಣಸ್ವರೂಪವ
ಹೀಗೆ ಪರಿಣಾಮವನು ಪಡೆಯಲು
ಭೋಗಿ ನಂಬೊನವೆ ಕಾರಣವ ಬೇರುಳಿಸುವೆಯು ಯುಮಗೆ ॥

ಯಸ್ಮಾದ್ವ್ಯಧಾಗಸಮಿಮಂ ಪ್ರಮದೇರ ಪಿತ್ರ್ಯಂ
ವಿಶ್ವಸ್ಯತಾಮಿತಿ ಮುನೇರ್ವಚಸಾ ಸುಗ್ರಹಾಯ ।
ತೇನಾದ್ಯಮಾಂ ಗುರುಃ ಪತಿತೇಽಪಿ ಗತಃ ಕಿಯಾನ್ಸ ವಾ
ಕಸ್ಯ ಸ್ತುತೇಃ ಪದಮಹೋ ನವ ಕಸ್ಯ ಭೂಮಾ ॥ ॥ ೨೭ ॥

ಜಾಯೆಯೆಂಬನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಪಾತಕ
ಕಾಯಸಲಿ ಪರಮಾಗಿ ರಾಮನೊಳು
ನೋಯುವರೆ ತಕ್ಕೆನಿಸಿ ಕರುಣೆಯುತೋರಲವನೊಳಗೆ ।
ಗೇಯಗುಣನೆ ನೀನು ರಿಪುವನು
ಸಾಯಿಸದೆ ಮಿತ್ರಾಂತಿಪಡೆವೊಡೆ
ಬಾಂಧವನ ಕಳುಹಿದೆ ಅದೇತರಗುಣದ ಪರಿಣಾಮ ॥

ಯೋಽಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ತ್ವದನುಜೋ ರಿಪುಶಕ್ತಿಮಗ್ನಃ
ಸಹೋದ್ಯೋಗರ್ದುರಗಮುದಕಸ್ತು ಲಘುರ್ಬಭೂವ ।
ಏತೇನ ಕೇ ಸುಮತಿಶೋಽಭ್ರಮದ್ಯಂತ್ರರತ್ನೈಃ
ಮಾಯಾಸ್ತ್ರಬಂಧನಮಬಂಧನಮೋಽಮಯೋಽಸಿ ॥ ॥ ೨೮ ॥

ರಾವಣನ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧಾಹತಿ
ಜೀವಿತಕೆ ಸಂಶಯವ ಕಲ್ಪಿಸ
ಲಾವಿಧದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮಲಗಿರೆ ದಶವದನನುಜನದಿ ।
ಭಾವಿಸೆತ್ತಲು ಕದಲದವನನು
ಹೂವಿನಂದದೊಳೆಯ್ದ ಮಾರುತಿ
ಈ ವಿಧದ ನೀನೇಕೆ ಶಕ್ರಜಿದಸ್ತ್ರಕಡಗಿದಿರಿ ॥

ಹಾ ಹಂತ ಹಂತ ಭವತಶ್ಚರಿತಾದಮುಷ್ಮಾತ್
ಪ್ರಾಗ್ಯಂ ಕದಾನುಭವಿತಾ ಹರಿಯೋಽಸ್ಮದಾದ್ಯಃ ।
ಯೋಽಕ್ರೂರಮ್ ಪುರಗಣಮಪ್ಯಗಣಯಂಸ್ತದಾದ್ಯೈ
ಸ್ತ್ರೈಕ್ಷೈಸ್ತ್ರಿಲೋಕ್ಷ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮ ಸಮಂ ಯಂ ಪ್ರತೀಕಃ ॥
ಯೋ ಧರ್ಮನಾಮಚರಿತೇನ ಪುನಸ್ತಿತೇಂ ಚ ಯೋಗಂ
ಚರೋದ್ಯದಾ ಪಂಚಸು ನ ನಾತ್ತಧಿಕಾರಭಾಜಃ ।
ತಸ್ಯೈವ ಪ್ರಾಣಾರವಿಂದಪುರಂದರಗಂಧಭಾಜ
ಬಂಧೂನತೀತ್ಯ ಜಗತಿಂ ಗಮಯಾವಸ್ತ್ರಾಸ್ಯ ॥ ॥ ೨೪ ॥

ಸ್ವರದಿಂದಮುಕುಂದನೋಗಪದಿಯೊಂದ
ಮಾತಿಯೊಂದಿಲ್ಲದ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾಗದ
ಜೊಂದಣಿ ಬಿಡುಗಳೆಲ್ಲ ಹೀನಮಾತುವಾದಯೋರ್ಧ್ಯಯಂ ।
ಸಂಪಕದಾಸನ್ವಗ್ರಹಂಕಾರ
ಖತಿರಂ ಶ್ಚತ್ತಸಂಬಧ್ಯಾನವಾದ
ಕಂಸಕರವಿ ಕೇಶಿವಿದ ಸನಾಮಸಮಗತಿಸಿತಶೂ ॥

ತಾದೃಗ್ಗುಣೋ ಹರಿಃ ಬಹುವಿಧ ರಾಘವಸ್ಯ
ಯೋಸಾನ್ವನಾಂ ಚರಿತಮುತ್ತಮಮುತ್ಸೃಜಂತ್ಯ ।
ಸೋಽತ್ರೈವ ಹಂತ ಮನುಜಾ ಹರಿನಾಂ ಬಿಮುಕ್ತಿಂ
ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಗಾಧಿಯಮ ಚಿತ್ತಂ ತವ ಸೇವಸೀಶಃ ॥ ॥ ೨೫ ॥

ರಾಮಸುಭೂಪತಿಯ ಶಿಷ್ಯ ಮಹಿಮೆಯು
ನಾಮಸುಕಾಲಕಿ ಬರಿದಾನೇಂದನು
ಪ್ರೀಮಸಿಂಧುವಾಸುಭವಿಸಿ ಸಕಲಭಕ್ತನಾಗಿದುತ ।
ಪ್ರೇಮಹರ ಪ್ರತೀಕಲಕಹೋಕಿಡ
ಭಾವುವನು ಕಳಿಗಳೆವಿ ತಿನ್ನುಡು
ನಾಮಭಜನೆಗಿಂತಾಗಿನವಾಸುತ ಧರಿಂದೆಂದೆರಿಸುವನು ॥

ಯಂ ತ್ವಂ ಕೃತಾಗಸಮಪಿ ಪ್ರಣತಿಪ್ರಸಕ್ತಂ
ತಂ ವಾಯಸಂ ಪರಮಯಾ ದಯಯಾ ಕ್ಷಮಿಷ್ಠಾಃ ।
ತೇನೈವ ನಾಥ ಭಜನಸ್ಯ ಮಹಾಗಸೋಽಪಿ
ಯುಕ್ತಂ ಸಮಾಶ್ವಸನಮಿತ್ಯವಧಾರಯಾಮಿ ॥ ॥ ೨೬ ॥

ಕೇಳಲಾಗದ ಪಾಪವೆಸಗಿದ
ಖೂಳಕಾಕನ ದುಷ್ಟನಡತೆಯ
ಕೇಳಲವ ಗತಿಯೆನಗೆ ನೀನೆಂದೊಡನೆ ಮನ್ನಿಸುತ ।
ಧೂಳಿನಿಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ದಯೆಯಿಂ
ಬಾಳಗೆಡಿಸದೆ ಸಲಹಿರುವೆ ನೀಂ
ಕೇಳುವಡೆಯೆನಗು ನಿನ್ನಾದಯೆಯೆ ರಕ್ಷಕವೈ ॥

ಸಾ ಪೂತನಾ ಶಕಟಮರ್ಜುನಯೋಶ್ಚ ಯುಗ್ಮಂ
ಬಾಲ್ಯೋಚಿತೈಸ್ತ್ವಪರಕೈಸ್ತ್ವತವಸ್ತ್ವಲೀಲೈಃ ।
ಯಸ್ಯಾಲಭಂತ ಕಲಭತ್ವಮಹೋ ನಿಗೂಢಃ
ಸತ್ವಂ ವ್ರಜೇ ವವೃಧಿಷೇ ಕಿಲ ಕಂಸಭೀತ್ಯಾ ॥ ॥ ೨೭ ॥

ಪೀತವಸನನೆ ನೀನು ಬಾಲ್ಯದಿ
ಪೂತನಿಯು ಶಕಟನನು ತರುಯುಗ
ವಾತವದ ಶಿಶುಲೀಲೆಯಿಂದಲೆ ಸುಲಭರೀತಿಯಲಿ ।
ಘಾತಿಸುತಲತಿಮಾನುಷತ್ವದ
ಖ್ಯಾತಿಪಡೆದಿರೆ ವ್ರಜದ ಗೃಹದೊಳೆ
ದೇಹಕೋಸುಗ ಕಂಸಭಯದಿಂದಡಗಿಕೊಂಡಿರುವೆ ॥

ಪಶ್ಯತ್ಸು ಸೂರಿಷು ಸದಾ ಪರಮಂ ಪದಂ ತೇ
ದೇವ್ಯಾ ಶ್ರಿಯಾ ಸಹ ವಸನ್ ಪರಯಾ ವಿಭೂತ್ಯಾ ।
ಯೋಗೇನ ಯೋಗನಿರತೈಃ ಪರಿಮೃಗ್ಯಮಾಣಃ
ಕಿಂ ತ್ವಂ ವ್ರಜೇಷು ನವನೀತಮಹೋ ನ್ಯಮುಷ್ಣಾಃ ॥ ॥ ೨೮ ॥

ಪರಮಪದದೊಳು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗ
ಳರಳಿದಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ನೋಡುತ
ಲಿರಲು ಸಿರಿಯೊಡನಿರುವ ನಿನ್ನನು ನೋಡೆ ಯೋಗಿಗಳು ।
ನಿರುತ ಯೋಗವಗ್ರದಿ ಹುಡುಕಲು
ದೊರೆಯದವ ನೀನೆರಗಿ ಗೊಲ್ಲರ
ಕಿರಿಯ ಮನೆಗಳ ಹೊಕ್ಕು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕದ್ದುದಿದು ಸರಿಯೆ ॥

ಯಂ ದುರ್ಗ್ರಹಂ ಸುಮನಸೋ ಮನಸಾಪಿ ಸತ್ಯಂ
ಬಂಧಚ್ಛಿದಂ ಪರಮಪೂರುಷಮಾಮನಂತಿ ।
ದಾಮ್ನಾ ನಿಬದ್ಧ ಇತಿ ಶುಶ್ರುಮ ತಂ ಭವಂತಂ
ಕಾಲಿಂ ಬಭೂವಿಥ ಬತ ಕ್ಷಣದಾಯ ತಸ್ಯಾಃ ॥ ॥ ೨೯ ॥

ಬಹುವಿಚಿತ್ರಚರಿತ್ರ ನೀನಲ
ವಿಹರಿಸುತ ಪರದಿವ್ಯಧಾಮದಿ
ಗ್ರಹಿಸಲೆಟಕದೆ ಸುರರಹೃದಯಕೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುತ ।
ಅಹಹ ಸಂಸೃತಿಬಂಧನಂಗಳ
ಸಹಜಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸುವ
ಮಹಿಮ ನಿನ್ನನು ಜನನಿ ಬಂಧಿಸೆ ಕೊಳಲಿದುದು ಸರಿಯೆ ॥

ಸರ್ವೈವ ಗವ್ಯಘನತಾ ನಿಜಭಾಜಿ ಭವತ್ಯಾ
ಪರ್ಯಾಪ್ತವತ್ಯಪಿ ನ ತೇ ಜಠರಾಂಬರಸ್ಯ ।
ಯನ್ಮಾತ್ರಚೌರ್ಯ ಕಿಮಿ ಸ್ತನ್ಯಪೋ ಭವಸ್ತು ಗೃಹೇ
ಗೋಪೀಜನಸ್ಯ ಹಸಿತಾಸ್ಪದಂ ಭವಾಸೀಃ ॥ ॥ ೩೦ ॥

ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಿಹ ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಸರು
ತಿನ್ನಲಾರದ ಕರವಿ ತುಂಬಿರೆ
ಅನ್ಯಗೋಪರ ಗೃಹಗಳೊಳು ನೀಂ ಕದ್ದು ದೋಚಲ್ಕೆ !
ಸನ್ನುತನೆ ಗವ್ಯಗಳಕದ್ದಲು
ಅನ್ಯರಿಗೆ ದೊರಕಿಸದೆ ಘಟಿಗಳ
ಭಿನ್ನಗೈಯುವದೇಕೆ ಹೆಣ್ಗಳ ನಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ॥

ಯಸ್ಮಾತ್ ಸ ನಾಥ ನವನೀತಸುಧೋದರಸ್ಯ
ರಾಜ್ಞಾ ಪಶೂನಾಮುದಪಿ ತೇ ಮಾತರಾಂಬಿಕಾಸೇ ।
ಕಿಂ ಸುಗ್ರಹೀತ್ರ ಮನಸಾ ಕವಿಸ್ತುತಂ ತೇ
ಗಾತ್ರೇ ತ್ವ್ರಸ್ತ್ಯಾಜ್ಯ ಪುರಾಃ ನಿಲ ನಿಬಂಧಾಂಕಃ ॥ ॥ ೩೧ ॥

ನೀನು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕದ್ದು ದಂಡಿಸ
ಲೇನದೇಕಲಿ ಕಟ್ಟಿದವನು
ಮಾನದಿಂದಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಯ್ಯ ಬೆಣ್ಣೆಯನು !
ದಾನವಾಂತಕ ನಿನ್ನ ಸ್ತೊಂಟ್ಯನ
ಜಾನು ಭುಜ ಮುಖಕೆಲ್ಲ ಲೇಪಿಸಿ
ಮೌನದಿಂ ಜನರಿದಿರಿಗೆ ಸಾರಿದೆ ಜಾಣ್ಮೆಯದು ಸರಿಯೆ ॥

ಮಾತ್ರಾ ಮುಹು ಕ್ಷಮಸಿ ದಾಮನಿ ಸನ್ನಿಬದ್ಧಃ
ತತ್ರಾಪ್ಯವಿಣಾಮುದಿತಹಾಸ್ಯನಸಿರ್ಮ್ಯುರಾಣಾಂ ।
ಬದ್ಧಾಸಿ ಹಂತ ಹೃದಯಂ ಭಗವನ್ ಕುತಸ್ತೈಃ
ಸರ್ವೋಽಪಿ ವಶ್ಯವಿಷಯೇ ವಿಷ್ಯಲೋಽತಿ ವೀರ್ಯಂ ॥ ॥ ೩೨ ॥

ಜನನಿ ಹಗ್ಗದಿ ನಿನ್ನ ಬಂಧಿಸೆ
ವಿನಯದಲಿ ನೀಂ ಬದ್ಧನಾದುದ
ಮುನಿವರರು ಯೋಗಿಗಳು ನೆನೆಯುತ ಬಾಷ್ಪಸುರಿಸುತಿರೆ ।
ಜನಿತ ಸೌಲಭ್ಯಾತಿಶಯದಿಂ
ಜನರ ಮನವನು ಬಂಧಿಸಿದೆ ನೀ
ವನಜನಾಭನೆ ಸಹಜವಿದು ಶ್ರಿತರೊಳು ಬಲವತೋರುವುದು ॥

ಕಾಂತಾಲಕಾಂತಮಮಲಂ ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಂ
ಮುಗ್ಧಭ್ರೂವಿಲಾಸಮುದಿತಸ್ಮಿತಮುನ್ನಸಂ ಚ ।
ವಕ್ತ್ರಂ ವಹನ್ ಹರಸಿ ಗೋಪಗೃಹೇಷು ಕಿಂ ತ್ವಂ
ಗೋಪೀಮನಾಂಸಿ ನವನೀತಮುತಾಮುಷೋಽಪಿ ॥ ॥ ೩೩ ॥

ಬೊಗಸೆಗಣ್ಣಿನ ಕುಟಿಲಹುಬ್ಬಿನ
ಚಿಗುರುತುಟಿಗಳ ನಲಿಯುವಲಕದ
ನಗೆಮೊಗದ ಸೊಬಗಿನ ಮನೋಹರ ಸುಂದರಾಕೃತಿಯು ।
ಸೊಗಸನಾಂತಿರೆ ಗೋಪಗೃಹಗಳ
ಹೊಗುತ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಚತುರನೆ
ಮೃಗವಿಲೋಚನೆಯರ ಮನಂಗಳ ನೀನು ಕದ್ದೆಯಲ ॥

ಸರ್ವಂ ಗೋಕಾಲಯು ಗುಣೋತ್ತಮಿತ ನಶ್ಯಮೇತತ್
ಯುಷ್ಮತ್ಪ್ರಿಯೇತರಮನೇ ಮಲಿನಸ್ವಭಾವಃ ।
ಯುದ್ಧೋದಯೋಕನಿಶಿವೇಶಣಮುತ್ತಮಂ ತೇ
ಗೋಪಾಲಸಂ ಚ ಗೋಮಯಂತಿ ಗುಣಂ ಗುಣೇಷು ॥

ಯುಷ್ಮದ್ಭಕ್ತಿಯೋಗ ತದಿಹ ಪ್ರಾಪ್ಯಮಪ್ರಾಪ್ಯಮಸ್ಮಾತ್
ನಾಸ್ತ್ಯತ್ರ ಯೋಗ್ಯಭಾವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮತ್ರ ಪೂತಃ ।
ಘಂಟಾಕಾರಯುತಂ ತನುಃ ರುಕ್ಮಿಣಿ ರಾಜಗೋಪ್ತ್ರಾಂ
ತತ್ಪ್ರೀತಯೇ ಸಂ ಸಮಯವಾಸನಮಾಮನಂತಿ ॥ ॥ [illegible] ॥

ಸಂಗೋಳಿಯೊಡನ್ಯದ ಜನನ ನಡೆದವ
ಹೆಗೆದಳಿದ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡೆಸಿಯು
ಜಗದಿ ಪಿತ್ರುಕಿಯನು ಪಡೆದ್ದವು ಸಹಜನಾಗಿಯುವು ।
ಬಗೆಬಗೆ ರೆವಬಾಸತೆಳಿದು
ಮೊಗದವಿಲ್ಲದೆ ದಸಕಾರಿದ್ದದ
ಪ್ರೊಗಳುವರು ಮಿಗೆ ಕಾಲುಬೆಣ್ಣೆ ಗಳನ್ನು ಕದ್ದವನು ॥

ಗೋಪಾಲಸ್ತೋತ್ರಂ ದದಂತು ಕೃತ್ಯಂ ಧರಿತ್ರೀ
ನಮಾಮ್ಯಹಂ ಇವ ಸತ್ಯಂ ಬಾಲ್ಯಲೀಲ್ಯಾತ್ ।
ಸಂಧ್ಯಾಂ ಕ್ಷಿಪತ್ಯ ಮುಮುಕ್ಷುಮುಖ್ಯೋ ವಧಾಯ
ಕೀರ್ತ್ಯಸ್ತೇ ಸುರಗಣಾಯ ನಮೋನಮಾಂತಃ ॥ ॥ [illegible] ॥

ಗೋಕುಲ ಬಾಲಕ ರೂಪದೊಳು ನೀ
ನೀ ಪೃಥಿವಿಯೊಳು ನಿಭೃತನಾಗಿದ್ದ
ಶ್ರೀಪತಿಯ ಮಾಡುತಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿನ ಪೂಜೆಯನು ತಡೆದು ।
ಕೋಪಗೊಳಿಸುತ ಜಿಷ್ಣುವನು ಶಿಲಾ
ರೂಪದೊಳೆ ಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಯು
ನಾಪರಿಯೊಳೆತ್ತುತ್ತ ಸುರರನು ಕೇಳಿಸಿದುದು ಸರಿಯೆ ॥

ಧನ್ಯ್ಯೈಸ್ತ್ವಂ ಕಿಮಿಹ ಅವಕಲಯ್ಯಸತಾಂ
ಗೀತೇನ ಯೇನ ಹಿ ವಿಹಾಸ್ಯ ಮಿಲನ್ಮೃಗೌಘಾಃ |
ಸಂಹೃತ್ಯ ಚೇಷ್ಟಿತಮಶೇಷಮಿತಸ್ತತೋ ಘನಾಶಾ
ಸ್ಸ್ವಂ ವಿಸ್ಮೃತಾ ನಿಜಮನೋರಥಸಂಚಯಾನಿ |
ತೇಽಪ್ಯೇಕ ಕ್ಷಣೇ ನ ಚಲ ಕಮ್ರವಿಹಾಸ್ಯ ಯೋಽತ್ರ
ರಾಜನ್ಯಸ್ತ್ವಸ್ಮಿನ್ಸ್ವಕೀಯಮತ್ತವ ಕಾನನಾಂತೇ |
ನೇಯಾಸ್ತ್ವನಸ್ತ್ರಧರಸೌಭಗವಿಭ್ರಮಾಸ್ತೇ
ಸ್ವಸ್ವಸ್ಥೇ ರಸನಯಾ ಲಲಿತಮುಗ್ಧಬಂಧಾಃ || || ೨೩ ||
ಕೊಳಲನೂದಲು ನೀನು ವನದಲಿ
ನಳಿನನಾಭನೆ ಮಧುರಗಾನಕೆ
ಇಳೆಯೊಳಿಹ ಮೃಗಪಶುಖಗವ್ಯೂಹಗಳು ನೋಡೆ ಮರೆತವಲ |
ಉಳರಿಗಾ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರೆವುದೆ
ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಹ ಸಹಜಗುಣಗಳ
ಕಳೆದುಕೊಂಡುವು ಪಕ್ಷಿ ಜಲಭೂಧರಾಂಬುಗಗನಗಳು ||

ಅಂಭೋದನೀಲಮರವಿಂದದಳಾಯತಾಕ್ಷಂ
ಬಿಂಬಾಧರಂ ಸಮುರಲೀಕೃತವೇಣುನಾದಂ |
ತ್ವಾಂ ಗೋಪವೇಷಪರಿಶೋಭಿತಕೋಮಲಾಂಗಂ
ಧನ್ಯಾಸ್ತ್ವಯಾ ಪದ್ಧತಿಷು ನ್ಯಭಿತಾನ್ಯಭಾವಾಃ || || ೨೪ ||
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಿಯು ಕಮಲ ವಿ
ಶಾಲನೇತ್ರನ ಬಿಂಬಧರಾಳಿಯು
ಬಾಲಗೋಪಾಲಾಕೃತಿಜನ ನೋಡುವಾನಂದವನು |
ಶೀಲವಂತರು ಭಕ್ತ ಜನಗಳು
ಖೂಳಿಗಳು ನಿನ್ನಾನತಾರದ
ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕಂಡರದನಸ್ಸ ಭಾಗ್ಯವದು ||

ಗೋವರ್ಧನೋ ಗಿರಿವರೋ ಯಮುನಾ ನದೀ ಸಾ
ವೃಂದಾವನಂ ಚ ಮಥುರಾ ಚ ಪುರೀ ಪುರಾಣೀ ।
ಅದ್ಯಾಪಿ ಹಂತ ಸುಲಭಾಃ ಕೃತಿನಾಂ ಜನಾನಾಂ
ಏತೇ ಭವಚ್ಚರಣಚಿಹ್ನಯುತಾಃ ಪ್ರದೇಶಾಃ ॥ ॥ ೩೭ ॥

ಎಸೆವ ಯಮುನೆ ಬೃಂದಾವನವು ಮಥುರೆಯು
ವಿಮಲಗೋವರ್ಧನ ಮಹಾದ್ರಿಯು
ಕಮಲನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶಸುಕೃತವನು ।
ಅಮಮ ಗಳಿಸಿದೆಯಾಗಿ ಈಗಲು
ಕ್ರಮಮಹಿಮೆಯ ತೋರುತ್ತ ನೆಲಸಿವೆ
ಸಮಗ ಸುಕೃತವಗೈದ್ಯ ಸುಲಭಗಳೀ ಪ್ರದೇಶಗಳು ॥

ಬೃಂದಾವನೇ ಸ್ಥಿರಚರಾತ್ಮಕಕೀಟಪೂರ್ವಾಃ
ಸರ್ವೇ ತರಂತು ಪ್ರಿಯಚರೇ ಬತ ಯೇ ತದಾನೀಂ ।
ನೈವಾಲಭಾಮಹಿ ವಯಂ ಬತ ಕಾಲಸ್ತು ಏತೇ
ಹಾ ಹಾ ಹತಂ ತೇನ ಕಥಂ ಪುನರಾತ್ಮಯಾನಾಃ ॥ ॥ ೩೮ ॥

ವಾಸುದೇವನೆ ನೀನು ನಲಿಸಿದ
ಭಾಸುರಶ್ರೀಯುತ ಸುಕಾಂತಿಯ
ಸೂಸುವಾ ಬೃಂದಾವನಾಂತದಿ ಪಾಪಿಗಳು ನಾವು ।
ಆಸಮಯದೊಳು ನಿನ್ನ ನೋಡಲು
ಘಾಸತರು ಪಶುವಾಗಿ ಜನಿಸದೆ
ಮೋಸವಾಯಿತು ದೇವ ನಿನ್ನನು ಮುಟ್ಟಿ ಕಾಣುವೆವೆ ।

ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಾಃ ಕುಸುಮಸಮಂತ್ರ್ಯಸೌರಭಂ ತೇ
ಯೇಃ ಭ್ರೇಣೀರೇ ಬಹ ನವನ್ನ್ಯವಿಯಾಂ ಉಪಾ ನಾ ।
ಅದ್ಯಾಪಿ ತತ್ಕುಲಭುವಃ ತರುಪ್ರವತೇಂ ನೇಃ
ಬೃಂದಾವನಂ ಮಮ ಧಿಯಂ ಚ ಸಮಾಕ್ಷಯಂತಿ ॥ ॥ ೪೮ ॥

ಕುಸುಮಗಳ ನೀಂ ವಸತಿ ಹೇಳಲು
ಬಿಸಜನೇತ್ರ ಯದುರೊಡನೆ ಚರಿಸುತ
ವಸುಧೆಯಲಿ ತೃಣಗುಲ್ಮಲತೆಗಳ ತುಳಿದುಳಿದಲಿಲ್ಲ ।
ಕಿಸಲಯಾಂಘ್ರಿಯ ಸಂಗಭಾಗ್ಯದಿ
ಹಸಿಸಡಿಲಗಳು ಬೆಳೆದುನಿಂತಿಹ
ಹಸಿರು ಸಂತಸಿಯೆನ್ನ ಮನವಾವನದ ಬೆಳಗುತಿಹೆ ॥

ಯಾ ಕಂಸಮುಷ್ಟಿಕಚಾಣೂರನಿಕ್ಷಪಕಾರೀ
ಸಾ ಶಿಕ್ಷಿತಾ ಭುಜತಸ್ತವ ಕೃಷ್ಣ ತೀಕ್ಷ್ಣಾ ।
ಗೋವರ್ಧನಾದಿ ಧರಿತಂ ಭವತೀಯ ಕರ್ಮ
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಣನಿಮಿತ್ತಮಿಹ ಸ್ಥಿರಯಂ ತದೇತತ್ ॥ ॥ ೪೯ ॥

ಕಂಸಚಾಣೂರಾದಿ ದುರುಳರ
ಹಂಸವನು ನೀಗೆ ಧಿಃಕ್ಕರಿಯುತಲಿ
ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದುದಲ್ಲದಿಂಥ ನಿನ್ನ ಬಲದೊಳ್ ಸಲಿಸಿ ।
ಶಾಂಸುತ್ರ್ಯಕ ವೃಜದೊಳಾಡುತ
ಕಂಡವೃಂದಮುತ ದಶವನಾಂಬು ಭಾ
ಕಂಸನಿಲಯದಿ ವಕ್ಷ ಬಾಹುವನಮುನಕ್ರ ಕರಗುನ್ನುದು ॥

ಗೋಕ್ಷಾಂಗೀನಪಾಠವಪುಃ ಬರಾವಲೀಭಿಃ
ಯಸ್ಯಾಸ್ತು ಧಾರಾ ಸರಸಂ ದಧಾತಿ ನಮಸ್ತ್ವಾ ।
ತತ್ರಾಂಘ್ರಿಶಾಂಭ್ರಕಮಲಾಪ್ತಕೋಟೀಪೀಠಂ
ಗೋಕ್ಷೂರಿಧೂಪಶರಣಂ ಭವಮಂತರಾಸ್ತ್ಯಂ ॥ ॥ ೨೨ ॥

ಹೊನ್ನಕಡಿಗಳ ಸಿರಿ ಶರಾಶಿಗೊಲಿದರ
ಸ್ವಾತ ತತ್ತ್ವಗಳ್ಪಾವಮಾನವಿಯ
ಜ್ವಾತಗೋಕ್ಷಾವಾಪಸಾರ್ಕಷನ ಪರಿವಾರಾವರನ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪನೆಪರಾಯಣನ
ಸೂತನನದ ಶಿವಶಿಂವ ಗೋಕುಲ
ಜಾತ ಧೂಳಿನ ಸಿರಿದ ಮಂಗಳರೂಪನನು ನೆನೆನ ॥

ಯದ್ಧ್ಯೇ ಜಟಾಸುತಸ್ಥಯಾಪ್ತ್ಯನಯಾಮೃತಸ್ಯಂ
ತತ್ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಯಾಸ್ಯ ಧರಿತಾಪ್ಲವಪಾನಂ ನೇ ।
ತೀರ್ಥಂಕ್ರಿಯೋಕ್ಷೇಗಾರಾಂತಸ್ತ್ವವಿನಿರ್ದ್ಧಾರಾಣಾಂ
ಮಾಣಾಜಪೇ ತವಿ ಸಂಭ್ರಿಮಾಜ್ಞಾಂಭ್ರಯಸ್ತ್ಯಂ ॥ ॥ ೨೩ ॥

ಬರೆ ಜಟಾಸಂಧ್ಯಾಬ್ಜ ಪ್ರಭಿಯನು
ಕೆರಳಕೊಂಡವಿ ಯಮುನ್ನ ಪೂಜಲು
ಕರವನುಪ್ಪರಿಸಿದ ದೇವರ ಕಿಪ್ರನಿಗೆ ಒಲಿದೊಂದೆಯೊಲು ।
ಅರುಣಬೆಳಗುಗ ತನ್ನ ಸರತೆಯನು
ಕೆರಳಿರುವ ನೀನೇಕೆ ದೇವರನೆ
ಸಂದನಾತನೆ ಶಂಭುವನು ಅರಿವಿಡ ಬಾಯಿಂದುದ್ದರಿಸಿ ॥

ಜಾತಃ ಸುತಸ್ತವ ದಶ್ಯ ಸಜ್ಞ ಬಿಟ್ಟೇಕೃದಂ ಶೇ
ಕೃತ್ಯೇಯ ಕಿಲ ಪರಂ ವವೃತೇ ವ್ಯಥಾಂತಾತ್ ।
ಚಕ್ರೇಣ ಸಕ್ರಮುಣಿನಾ ಚ ನಿರಾದರೇಣ
ವಾರಾಣಸೀ ಪರಪುರೀ ಭವತಾ ಸದಗ್ಧಾ ॥ ॥ ೪೪ ॥

ಶಿವನಲಿರ್ದು ತಪವನೆಸಗುತ
ಲವನದಯೆಯಿಂ ಸುತರನಡೆಯಲು
ತವಕಿಸುವ ನೀಂ ಬಹುಕೃತಘ್ನತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತ ।
ಅವಿನಯದಿ ದುರ್ದಾನವನ ದರ್ಪದೊ
ಳಿವನ ವಾರಾಣಸಿಯ ಪುರವನು
ಜವದಿ ಕೃತ್ಯಾಸಕ್ತನಾಗಿಯೆ ದಹಿಸಿದುದು ಸರಿಯೆ ॥

ಸಂದೀಪನಸ್ಯ ಹಿ ಮೃತಂ ಸುತಮುತ್ತರಾಯಾ
ಸ್ಸಾಂದೀಪಿನೇಶ್ಚಿ ದಪಿ ಮೃತಂ ಸುತಮಾನಯಂಶ್ಚ ।
ಧರ್ಮಸ್ಯ ನಿತ್ಯಾದ್ವಿಜ ಸುತಾನ್ ಭುವನಾನ್ಯಪಿ ವಾ
ಸ್ವಸ್ಯೇಶಿತಾರಂ ಕಿಮು ಮೋಃ ಕಥಮಾನಯಂಶ್ಚ ॥ ॥ ೪೫ ॥

ಉತ್ತರೆಯ ಸಾಂದೀಪಿನೀರ್ವರ
ಸತ್ತ ಸುತರನು ಬದುಕಿಸುತ ನೀಂ
ಚಿತ್ರಚರಿತನೆ ವಿಪ್ರಪುತ್ರರ ಚಿರಮೃತರನವರ ।
ಮತ್ತೆ ಜೀವಿತದೊಡನೆ ತರೆತರ
ಉತ್ತಮದ ಪರಧಾಮನೆಲೆಯಿಂ
ದೆತ್ತಿ ಮೊದಲಿನದೇಹದವರನೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಚಿತ್ರವಿದು ॥

ಅನ್ಯಾಪಿ ನಾಸ್ತ್ಯವರವಿಸ್ತ್ರಿವಿಧಃ ಪ್ರಕಾರಾತ್
ಜಂತೋಃ ಪರೇ ನಿಜಪತೌ ಽಸ್ತಿ ಕುತಸ್ತ್ವನಾದೇಃ ।
ಏತಾವೃತೋ ಽಹಮಗತಿರ್ಭವತೋ ದಯಾಯಾಃ
ಪಾತ್ರಂ ತ್ವದೀಯಚರಣೌ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ ॥ ೧೭ ॥

ಈಗಲೂ ತ್ರಿವಿಧೋಪಚಾರದ
ಪೋಗವಡಗಿಲ್ಲೆನಗೆ ಚಿಂತಿಸ
ಆಗದಂತಹ ಹಾದಿ ಮುಳುಗಿಹೆ ನಾನು ತಮಸಿನಲಿ ।
ಹೋಗಿರುವ ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಿ
ಸಾಗರಶಯನನೆ ಗರುವಿಹೀನನ
ಬಾಗದಿಂದಲಿ ಕಳಹು ನಿನ್ನಯ ಚರಣ ಶರಣೆನಗೆ

ವಿಸ್ರಂಭಣಂ ತ್ವಯಿ ನ ಯದ್ಯಪಿ ಮೇಽಸ್ತಿ
ನಾಪಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ಯಥೋಕ್ತವಚನಾರ್ಥಗತಾ ತಥಾಪಿ ।
ನಾಹಂ ತ್ವಿಮಾಂ ಸ್ವದಯಯಾಸ್ಯ ಸಶಕ್ತ್ಯಯೋಕ್ತ್ರಾಂ
ಸತ್ಯಂ ಕುರುಷ್ವ ವಚನಸ್ಯೈವ ವದಸ್ಯಕೇಶಃ ॥ ॥ ೧೮ ॥

ನಂಬಿಗೆಯು ಎನಗಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳು
ತುಂಬಿರುವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮನದೊಳ
ಗಂಬುಜಾಕ್ಷನ ಶರಣ ನೀನೆಂದೆಂಬ ನುಡಿಯೊಳಗೂ ।
ಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಂದು ಸಲ ನುಡಿದರು
ಬೆಂಬಲವನಿಡಲಿತ್ತು ಸತ್ಯವಿ
ದೆಂಬ ನಿಷ್ಠೆಯುಗೊಳಿಸು ಕರುಣಿಸಿ ಪರಮಕರುಣಾಳೋ ॥

ಶಾಂತೀಯಮಸ್ತ್ಯಪಿ ಕರಣಾಗತರಬ್ಧ ಧ್ವಾಂತಃ
ಮೋಹೇಕ್ಷಣಂ ಮಮ ತವೇತರತಶ್ಚ ಶಶ್ವತಸ್ಯ ।
ತ್ವತ್ಪಾದಭಕ್ತಿರಸಿಕಾಸು ಸತೀಷು ನೇಹ
ಸಾಕಂ ಸಹಾಶ್ರಯಿತುಮರ್ಹತಿ ಮಾಮಹೋ ನಃ ॥ ॥ ೪೦ ॥

ಶರಣಾಗತನ ಮಾಡಿದರು ನಾಂ
ಸರಿಯು ನೀನೇ ಶರಣಯೆನಗೆಂ
ದರುಹಿಕೊಂಡಿಹುದೆನ್ನ ಪೇಕ್ಷೆಯು ನಿನಗೆ ತರವಲ್ಲ ।
ಅರಿವು ಭಕ್ತಿ ಸದಯಾದಿ ಸುಗುಣಗ
ಳಿರುತಿರಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯನ್ನಯ
ದುರಿತನೋನಮು ನೋಡಬಲ್ಲುದು ನೀನು ನಸೇರನ ॥

ದೇವಾನಮಾಂಸ್ತ್ರಿ ಕರಣೋಽಸ್ತಿ ಕುಲಸ್ಯ ಬೀಜಃ
ಆತ್ಮೀಕ್ಷ್ಯಯಾಮನವಮಾನೇಸ್ತ್ಯಥ ನಾಥಯುಕ್ತಃ ।
ವಂಶ್ಯಃ ಸರಾಂಕುಶಮುನೇಸ್ತ್ವಥ ಸೋಽಸ್ಮಿ ದೇವ್ಯಾಃ
ದಾಸಸ್ತವೇಹ ವರದಾಸ್ಮಿ ತವೇಕ್ಷಣೀಯಃ ॥ ॥ ೪೧ ॥

ವರದ ರಾಮಾನುಜರಪಾದಾಂಬುಜ
ಶರಣ ನಾನವ ಯಮುನಾಚಾರ್ಯರ
ಚರಣಶರಣರು ರಾಮಮುನಿಗಳು ಪರಾಂಕುಶಮುನಿಪರಂ ।
ಸದೆಸೆಲಾಂಕೂಶಕುಲಜ ನಾಥರು
ನಮೆಯು ಪೂಜ್ಯ ಸರಿಯಾಂಕುಶಾಚಾರ್ಯರು
ಶಿರಿಯೆ ಮಾಸರು ನಿರಿಯಾರಣ ನೀನ್ನೀಕ್ಷಣೆಕ್ಷಣಿಪ್ರಭೃತ್ಯ ॥

ನಿರ್ಬಂಧ ಏಷ ಯದಿ ತೇ ಯದುವಂಶಪುಂಸಾಂ
ಸಂಕೀರ್ತನೋ ಪವನ ನಿಶ್ವಸಿ ನಿವೇಶನಾಂಸ್ತ್ವಂ ।
ತರ್ಹಿ ಕ್ಷಮೇಶ ಯದಿ ಶಕ್ತ್ಯಧಿಕಾರವಾಂಛಾ
ಕ್ರೂರತ್ವಮಾಂಕಮುಪಗಚ್ಛ ನಿಶ್ರೇಹಿ ಸತ್ಯಂ ॥ ೬೧ ॥

ಸಾನುರಾಗದಿ ಭಜಿಸುವವರನೆ
ನಾನು ಸಲಹುವೆನಿತರ ಜನರಿಗೆ
ಯೇನನೊಂದನು ಗೈಯ್ಯನೆಂಬುವ್ರದಿಹುದೆ ನಿರ್ಬಂಧ ।
ಆ ನಿಯಮವು ನಿನಗಿರ್ದ್ದುದಾದರೆ
ಹಾನಿಗೊಳಿಸುತ ನಿಷ್ಠುರಂಗಳ
ಹೀನೆ ಕರುಣಿಸು ಯೆನಗೆ ಶಕ್ತ್ಯಧಿಕಾರವಾಂಛೆಗಳ ॥

ಶೃಂಗ ಸಂಸ್ಕೃತಕಾವ್ಯದಂದದಿ
ತುಂಗಶಬ್ದಾರ್ಥಾದಿ ಗುಣಗಳ
ಸಂಗತಿಯನಾಂತಿರಲು ಹಾಗತಿಮಾನುಷಸ್ತವವು ।
ಹಿಂಗದಾರ್ಯರ ಕೃತಿಗಳನು ಮಿಗೆ
ತಂಗಿಯನು ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯಲಿ
ಮಂಗಳಪ್ಪು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಪಠಿಸುವ ಸಕಲಸುಜನರಿಗೆ ॥

ಇಂತು ಕನ್ನಡ ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವವು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ ([illegible])	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
1	15	[illegible]	[illegible]
1	17	[illegible]	[illegible]
1	22	[illegible]	[illegible]
3	(1ನೇ ಪದ್ಯ)	[illegible]	[illegible]
4	8	[illegible]	[illegible]
5	11	[illegible]	[illegible]
6	17	[illegible]	[illegible]
7	17	[illegible]	[illegible]
8	11	[illegible]	[illegible]
10	8	[illegible]	[illegible]

ALWAR PRINTERS
23 10th cross Swimming pool extn. Malleswaram,
Bangalore—560003.

ಶ್ರೀ

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಒಂದು ಹಿರಿಯ ಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಇವರು "ಪಂಚಸ್ತವ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಐದು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 'ಯಮಕರತ್ನಾಕರ' ಎಂಬ ಅಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತೋತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ವಿಷಯಕವಾದ ಪ್ರೇಮ (ಭಕ್ತಿಯೇ) ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನರ ಪಂಚಸ್ತವಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ರಸ ಇವುಗಳ ಅಪೂರ್ವ ಸಾಮಂಜಸ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮತಿಗಳೂ ಗ್ರಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಗಹನವಾದ ದಾರ್ಶನಿಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ರಸ ಭರಿತವಾದ ಕವಿತಾಪ್ರವಾಹವನ್ನಾಗಿ ಹರಿಯಬಿಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವರ ಲೇಖನಿ ಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಗಹನವಾದ ವೇದಾಂತತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೂ ಸುಕುಮಾರ ಮತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನರು ಅಸಾಮಾನ್ಯರೆನ್ನುವುದು ಅತಿಮಾನುಷರಾದ ಕೃತಿ ಯೊಂದಿದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಎತ್ತಿಬಂದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಆನಂದಗಳ ವಿಸ್ಮಯಾನುಭವವೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಇಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಇದುವರೆಗೆ ಒದಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ರುವ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ತಿರುವೆಂಗಡಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ಮೂಲ ಪೂರಿತವಾದ ಪದ್ಯರತ್ನಗಳಿಗೆ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸುಲಭವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ತನ್ನ ನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯ. ನಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳ ಈ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಬಳಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೊರತೆ ತಂದ ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ವಾನ್, ಎಂ. ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀತಾತಾಚಾರ್ಯ ಎಂ. ಎ.